
```
class Test : #class
    a = 20
    b = 10
    n = 30

def __init__(self):
    print(self.a)
    print(self.b)
    print(self.n)

p1 = Test() #instance

p2 = Test()
p3 = Test()
p4 = Test()
```

تنها نکته این کد اینه که: تمام ویژگی های گلوبال در اسکوپ کلاس در سلف ها قابل دسترسی هستند و نیازی به داخل سلف ریختن شون نیست و خود به خود داخل سلف ذخیره میشوند. باید بدونید که این ویژگی های گلوبال در تمامی اینستنس ها در دسترس هستند.

```
class Person :
    type1 = 'HUMAN'
    Codiumate: Options | Test this method
    def __init__(self , a , b) :
        self.name = a
                                         from init
        self.lastname = b
                                        from __init__
        print("from __init__")
        print(self.name)
        print(self.lastname)
                                        from out of class
p1 = Person('a' , 'b')
p2 = Person('G' , 'e')
                                        HUMAN
                                        HUMAN
print("from out of class")
print(p1.name)
print(p2.lastname)
print(p2.type1)
print(p1.type1)
```

در اینجا اول یک ویژگی به اسم type1 به عنوان ویژگی گلوبال داده میشه به تمام نمونه ها بعد داخل تابع داندر اینیت که موقع نمونه گیری اجرا میشه دو ارگومان میگیریم به اسم a و b که چون این تابع موقع نمونه گیری اجرا میشوند پس همونجا هم انتظار میره این a ارگومان پاس داده شوند (موقع ساخت a a b)

بعد این 2 ارگومان در متغیر های لوکال که فقط مخصوص نمونه ها هستند به اسم self.name و self.lastname ذخیره میشوند و بعد پرینت میشوند

با هر بار نمونه گیری تابع داندر اینیت اجرا میشود و ما چون الان 2 بار نمونه گرفتیم 2 بار انتظار داریم این تابع کد های داخلیش اجرا بشه . پایین تر هم اومدیم ویژگی های نمونه هارو پرینت گرفتیم . که name و lastname که براشون مشخص بودن . type1 رو هم برای جفتشون پرینت گرفتیم تا نشان دهیم که این ویژگی به جفت نمونه ها به صورت یکسان داده شده.

```
class Test :
    def __init__(self , a ):
        self.a = a
    def __str__(self):
        return f'{self.a} is the name'

t1 = Test('a')
t2 = Test("b")
print(str(t1))
```

در اینجا اومدیم یک داندر جدید به اسم داندر اس تی ار درست کردیم که همون طور که گفتیم: این داندر ها نشون دهنده رفتار های نمونه ها در مقابل با یکسری تغییرات هستند.

!!! تمام داندر ها باید اون نتیجه رو return کنن !!!

__str__ : وقتی نمونه ها تبدیل به str شوند کد های داخل ای متود به عنولن رفتار اجرا میشوند .

در حالت عادی وقتی نمونه هارو تبدیل به رشته کنیم این اتفاق میوفته:

رفتاری رو داریم میبینیم که مورد انتظار ما نیست . ما میخاهیم وقتی از نمونه ها یک رشته ساخته میشوند یکسری رفتار دلخواه مارو ازخودشون نشون بدن

در کد اولیه : در $_{_{_{_{_{_{_{_{_{__{__{___}}}}}}}}}}$ مشخص کردیم که اگر از روی نمونه ها رشته ساخته شد بیا و برگردون : یک رشته رو که توش self.a رو هم داره (کد اول سوال)

داخل این ها هم کد های دیگری هم میشه نوشت:

اینحا موقعی که یک رشته از نمونه کلاس میگیریم, تابع داندر اس تی ار اجرا میشه و داخلش اول پرینت میکنه متغیر a رو و بعد پرینت میکنه متغیر a رو و بعد ریترن میکنه یک رشته ای رو که slef.a is returned هست .

!!!! اون چیزی که ریترن میشه ریخته میشه توی (t1) str و بعد پرینت میشه (خط آخر)

مثال آرایش گری:

```
type_now = 'barber'
    language = 'farsi'
    def __init__(self , a , b , c):
        self.name = a
        self.lastname = b
        self.charge = c
        print(f"welcome to our barber shop {self.name} with {self.charge}")
    Codiumate: Options | Test this method
    def purchase(self):
        if self.charge < 1000 :
        else :
                                                                    welcome to our barber shop erfan with 500
                                                                    you dont hav eenough charge in your wallet
    def reserve(self , t):
        if self.purchase():
           print(f"you are reserved for {t}")
        elif self.purchase != True :
           print("you dont hav eenough charge in your wallet")
           print("a problem accured , pleaes try again later")
    def exit(self):
        print("client has exited the barber shop")
client1 = client('erfan' , 'safarali' , 500)
client1.reserve(14)
```

اول 2 ویژگی به اسم type now و language به صورت گلوبال داده میشه.

داخل __init__ 3 تا ورودی میاد که داخل name و lastname و charge ریخته میشود . آخرشم یک پرینت داریم که وقتی نمونه ساخته شد و ارگومان ها داده شدن اطلاعات اون نمونه رو چاپ بکنه

یک تابع به اسم purchase داریم که چک میکنه اگر charge کمتر از 1000 بود برگردونه True

 λ

این تابع در تابع بعدی کاربرد داره: تابع رزرو: یک ارگومان میگیره به اسم t (فقط زمان صدا زده شدن از کاربر میخادش و چون نیازی بهش نداریم جایی ذخیرش نکردیم) چک میکنه اگر اون چیزی که تابع purchas برمیگردونه True بود چاپ کنه که وقت برای شما رزرو شده در t (همون ورودی تابع) و اگر نبود پرینت کنه که اعتبار شما کافی نیست

یک تابع exit هم داریم که فقط چاپ میکنه که کاربر خارج شد

حالا برای اجرا: یک نمونه گرفته میشه به اسم client1 که عرفان داخل و و صفر علی داخل و مسلم name میشه که اینا به ترتیب در متغیر های لوکال name داخل و 500 داخل charge قرار میگیرند. بعدشم پرینت میکنه این اطلاعات رو بخواطر پرینیتی که داخل __init__ گذاشتیم

بعد مند reverse رو روی اون نمونه اعمال میکنیم و 14 رو بهش میدیم تا داخل ارگومان t قرار بگیره . حالا تابع purchase اجرا میشه جون گفتیم : ()if self.purchase یعنی اگر مقدار return شده این تابع True بود چون من مقدار 500 رو داده بودم پس تابع Purchase فالس برمیگردونه پس اجرا نمیشه شرط اول داخل reverse و شرط دومی اجرا میشه که میگه شما اعتبار کافی ندارید

مثال فروشگاه موبایل:

اول 2 مقدار گلوبال رو وارد كلاس ميكنيم كه به تمام ابجكت ها داده بشه .

بعد داخل متود داندر اینیت 3 تا ارگومان میگیریم و اونهارو به داخل 3 مقدار name و price و type و type و آخر هم توی یه پیام پرینت میکنیم که محصول تون با موفقیت ثبت نام شد و نامش این هست و قیمتش هم این

یک متود ساختیم به اسم purchase که مثل مثال قبلی یک ارگومان موقع صدا شدنش میخاد به اسم user_wallet ولی جایی سیو نمیشه . بعد پرینت میکنه شروع به خرید بعد یک لیست از محصولات خریده شده میسازیم . پرینت میکنیم که چک کردن اعتبار شما . بعد شرط میزنیم که اگر اون ارگومان ورودی اون تابع یعنی user_wallet بزرگتر از

self.price بود بیاد اون محصول رو به لیست اضافه کنه اسمش رو وگرنه چاپ کنه که قیمت محصول از جیب شما بیشتره ایا میخایی وام بگیری یا از کارت اعتباری استفاده کنی؟

,

بعد هم در آخر اون لیست رو return میکنه تا یه جای دیگه ذخیرش کنیم یا چاپش کنیم

2 تا تابع logout و charge هم داریم که ساده هستن

یک تابع __str__ هم داریم تا اگر از ابجکت هامون یک رشته ساختن رفتار که میخاییم برامون اجرا بشه یعنی اول چاپ کنه که وارد داندر استرینگ شدیم و بعد برگردونه ()self.name.upper چرا ؟ میخام اسم اون ابجکت رو که رشته هست رو بیاره و متد ()upper که برای رشته ها بود و حروف رو بزرگ میکرد رو براشون چاپ کنه

حالا یک ابجت میسازیم به اسم یک گوشی و بعد بهش 3 مقدار ارگومان های داندر اینیت رو میدیم

بعد هم تابع purchase رو بهش اون ارگومان خودشو میدیم و میریزیمش توی پرینت . چرا ؟ چون گفتیم قراره اون لیست محصولات خریداری شده رو return کنه .

بعد متد لاگ اوت رو صداش زدم

بعد هم از روی اون ابجکت یک رشته ساختم تا تابع __str_ اجرا بشه

حالا پایین تر گفتم اگر مقدار رشته اون باجکت برابر بود با note10 بیا و یکاری رو بکن اگرم نبود برگردن ارور